

Opinie

N.B. Het kan zijn dat elementen ontbreken aan deze printversie.

Kirac's Honeypot kent enkel verliezers

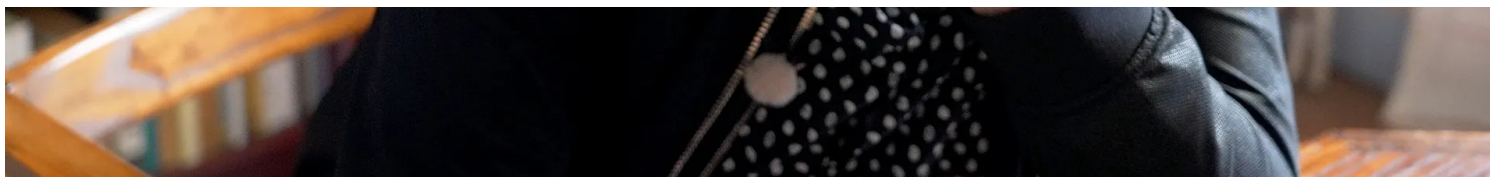
Polarisatie Het debat rondom het project *Honey Pot* van kunstcollectief Kirac is vooral dagbesteding voor een kleine groep opiniemakers die geen enkele intentie hebben om nader tot elkaar te komen, zegt *Linda Duits*.

🕒 1 november 2021 🕒 Leestijd 2 minuten

Kunstenaar Tarik Sadouma in een still uit Honey Pot.

Beeld KIRAC

Politie voor de deur en beveiliging in het pand. In de aanloop naar een gespreksavond over het project *Honeypot* van kunstcollectief Kirac kreeg De Balie te maken met ernstige bedreigingen. Het zijn de uitwassen van een gepolariseerde publieke sfeer, waarin niemand toekomt aan het daadwerkelijk bespreken van kwesties die ertoe doen.

Ter rechterzijde, normaal gesproken de ridders van het vrije woord, waren mensen boos dat De Balie de film vertoont terwijl hoofdpersoon Sid Lukkassen zijn instemming met deelname heeft ingetrokken. Nadat bij een eerste screening kunstenaar Julian Andeweg, beschuldigd van verkrachting, mishandeling en stalking, door Kirac op een paard was gehesen, werd ook de linkerkant wakker. Feministische groeperingen startten een petitie tegen het debatcentrum omdat het seksueel geweld zou normaliseren door een podium te bieden aan de mensen die Andeweg willen ‘uncancelen’.

Hypocrisie

Linda Duits is publicist. Dit is een bewerking van een toespraak bij de filmpremière.

Kirac laat met dit project, dus de film én de provocatie met Andeweg, zien hoe hypocriet kampen omgaan met hun grootse principes en hoezeer zij zichzelf verankerd hebben in loopgraven. Het collectief toont de hypocrisie, maar legt die niet bloot. De reacties zijn uitgelokt. Kirac-lid Kate Sinha sprak op de avond zelf over het opzetten van dominostenen.

Dat uitlokken van emoties dat doet denken aan reality-televisie. Daar worden mensen in onechte situaties geplaatst, of dat nou een taartenbakwedstrijd is of een eiland vol geile vrijgezellen, met als doel echte emoties te veroorzaken. Zulk vermaak kan echter nooit op ethisch verantwoorde manier tot stand komen. Deelnemers kunnen van tevoren de consequenties van hun deelname niet overzien, omdat televisie er alles aan doet om het productieproces te verhullen. Bovendien is er sprake van machtsongelijkheid tussen maker en deelnemer, waarbij de ene partij nauwelijks zeggenschap heeft over het eindresultaat.

Die zeggenschap is ook Sid Lukkassen ontzegd. Sterker, hij uit zijn bezwaren helder. Er is daarom sprake van seksuele grensoverschrijding: het delen van seksuele beelden zonder toestemming van de betrokkenen. Hopelijk doet Lukkassen aangifte zodat een rechter zich hierover kan uitspreken. Dat is geen censuur, dat is een zaak van strafrecht.

Callout-cultuur

Evenmin is het protest van de feministen een voorbeeld van *cancel*-cultuur. Er was per slot van rekening geen sprake van afgelasting, het gesprek vond gewoon doorgang. Feministen maakten met een handtekeningenactie en een lawaaidemonstratie bezwaar. Om iets of iemand te kunnen cancellen is macht nodig, macht

Lees ook:

Hoe een conservatief filosoof in een seksfilm belandde

die deze activisten niet hebben. De mensen die klagen over cancelcultuur komen steeds met voorbeelden waarvan bij nader inzien weinig overblijft. Louis CK tourt gewoon weer, JK Rowling verkocht geen boek minder. Beter is het daarom om te spreken over *callout*-cultuur, een term die in de wetenschap de voorkeur geniet. Het aankaarten van kwesties als racisme, seksisme en transfobie is immers nodig en nuttig.

Steeds wanneer er over cancel-cultuur wordt gesproken wordt de aandacht afgeleid van waar het om zou moeten gaan. Zo ook hier. In De Balie vond geen gesprek plaats over seksueel geweld, de mechanismen die daaraan ten grondslag liggen of mogelijke oplossingen. In plaats daarvan werd een zijspoor ingeslagen. Dagbesteding voor een kleine groep opiniemakers en kunstenaars, die geen enkele intentie hebben om nader tot elkaar te komen. En zo kent *Honeypot* van Kirac enkel slachtoffers en verliezers.